

Arrest

nr. 135 908 van 7 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 23 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat ISTAZ-SLANGEN loco advocaat D. ANDRIEN en advocaat J. DIBI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische tamil afkomstig uit Thirunelveli district, Tamil Nadu, India. In 2010 kreeg u van M. een aanbod om te investeren in grond. U deelde dit voorstel met uw vriend R., die M. niet kent, en jullie investeerden elk 1.500.000 roepies. Na zes maanden vroeg R. aan u zijn geld terug. Op dat moment stonden de prijzen van de gronden zo laag dat M. niet kon verkopen zonder verlies. Doorheen de jaren bleef R. regelmatig zijn geld terug vragen. Toen hij in augustus 2014 vernam dat uw oudste dochter zou huwen werden de bedreigingen ernstiger omdat hij dacht dat hij met het geld van het huwelijk kon worden terugbetaald. Eind september kwam R. naar uw winkel en bedreigde u. Hij greep u vast. De broers van uw echtgenote waren daar toen aanwezig en konden ingrijpen. Ze zeiden dat u het geld snel zou terugbetalen. U durfde niet naar de politie te gaan omdat R. daar connecties had

en welvarend was. Toen u in oktober in Madras was om de uitnodigingen voor het huwelijk van uw dochter te gaan brengen kwamen drie onbekende mannen naar het huis van uw vriend waar u verbleef. U was op dat moment niet thuis. Uw vriend opende de deur en de drie mannen vroegen naar u. U vreesde voor uw leven en besloot het land te verlaten. Een vriend van u regelde een smokkelaar. Op 21 oktober reisde u met uw eigen paspoort en een visum voor Frankrijk via Doha naar Frankrijk. Daar werd u opgewacht en naar een kamer gebracht. Op 13 november reisde u verder met als bestemming het Verenigd Koninkrijk. U werd echter onderschept in een vrachtwagen waar u illegaal in de laadruimte zat. U werd overgebracht naar het gesloten centrum van Vottem. Op 17 november 2014 diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter van interpersoonlijke aard zijn en geen uitstaans hebben met één van de vijf hierboven vermelde criteria. U verwees naar problemen die het gevolg zijn van grondspeculatie, en hoewel u van tamil afkomst bent, blijkt nergens uit uw verklaringen dat dit gegeven van tel was in deze problematiek of invloed had op de reden van uw vertrek.

Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, § 2, b van de gecoördineerde vreemdelingenwet. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. Immers kan omwille van onderstaande redenen geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van een origineel identiteits- of nationaliteitsdocument houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. U verklaarde dat u uw paspoort bij aankomst in Frankrijk diende af te geven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Dat u zulk belangrijk documenten zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, komt weinig overtuigend over. Immers is uw paspoort een belangrijk document dat uw identiteit en nationaliteit kan staven. De vaststelling dat u geen enkel identiteitsbewijs kan voorleggen doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Wat betreft uw asielrelaas dient ook hier te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt. U zou in 2010 samen met uw vriend R. 3.000.000 roepies hebben geïnvesteerd bij M.. U hebt hiervan echter geen ontvangstbewijs gekregen (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Het is zeer opmerkelijk dat u voor zo een groot bedrag investeert zonder dat u hiervan enigszins iets op papier hebt staan. Uw verklaring dat jullie goede vrienden waren geworden in de loop der jaren en u de investering uit vertrouwen gedaan had (zie gehoorverslag CGVS p. 7) kan niet overtuigen. Ook andere stukken ter staving kon u niet voorleggen.

U verklaarde dat u niet naar de politie durfde te stappen omdat R. welvarend was en goede connecties had bij de politie (zie gehoorverslag CGVS pp. 4). Dat R. veel connecties zou hebben gehad bij de politie is een blote bewering die u nergens op stoelt. De vaststelling dat u niet eens de moeite deed om een FIR (First Information Report) te laten registreren bij de politie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast verklaarde u dat R. welvarend was en rentenierde (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Het is dan toch opmerkelijk dat hij na zes maanden al zijn investering terug wilde. U verklaarde dat R. u zei dat hij het geld nodig had om een stuk grond te kopen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Het is opmerkelijk dat R. eerst 1.500.000 roepies investeert en al na zes maanden zijn geld terug wilt voor een andere investering. Bovendien was hij welvarend en rentenierde hij.

Indien u al enigszins problemen zou hebben gekend omwille van een geldkwestie is het merkwaardig dat u 800.000 roepies uitgeeft aan een smokkelaar (zie verklaring DVZ punt 32) en dit geld niet gebruikt om een deel van uw schulden af te betalen.

Op basis van bovenstaande bevindingen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van

herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van het EVRM en van artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de rechtspleging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van het rechtsbeginsel van het recht op verweer en manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te vernietigen, in subsidiaire orde hem als vluchteling te erkennen en in nog meer ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift twee artikelen, “*Corruption perceptions*” *Transparency International*, 2013 en een uittreksel van het *Indian 2013 Human rights report* van het *U.S. Department of State*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Artikel 48/3, § 3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat er een verband moet zijn tussen de daden van vervolging en de gronden van vervolging. *In casu* blijkt nergens uit verzoekers verklaringen gedurende het gehoor bij het Commissariaat-generaal of uit het verzoekschrift dat de door hem aangevoerde vervolging zou zijn ingegeven door één van de in voornoemd artikel geciteerde gronden. De problemen die verzoeker kende in zijn land van herkomst zijn immers een gevolg van grondspeculatie en zijn louter interpersoonlijk van aard. Deze feiten zijn van gemeenrechtelijke aard en vertonen geen nexus met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aangehaalde gronden. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Evenmin zijn er redenen om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen in geval van een terugkeer naar India.

De Raad stelt vooreerst vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg en toont derhalve niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit Chenai naar Parijs. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer hij is aangekomen in Europa. De enkele omstandigheid dat verzoeker het gebruikte paspoort heeft afgegeven aan de smokkelaar omdat deze erom vroeg ontslaat verzoeker niet van de eigen verantwoordelijkheid die hij heeft ten aanzien van deze documenten. Deze verantwoordelijkheid vervalt niet nadat de smokkelaar om de afgifte hiervan heeft gevraagd. Verzoeker diende immers in redelijkheid het belang van deze documenten te onderkennen nu hij er van uit kon gaan dat de autoriteiten van het land, waar hij de bescherming van het vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van hem zouden verlangen de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Verzoeker legt evenmin enig begin van bewijs neer van zijn asielrelaas. Terecht stelde de bestreden beslissing vast dat, aangezien verzoeker een aanzienlijk bedrag geïnvesteerd heeft bij M., in redelijkheid niet kan worden aangenomen dat hiervan niets op papier zou staan. Dat verzoeker de investering in (wederzijds) vertrouwen zou gedaan hebben kan in deze niet overtuigen. Dat verzoeker bovendien niet naar de politie is gestapt om een FIR (First Information Report) te laten registreren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Dit geldt des te meer nu verzoekers bewering dat R. veel connecties zou hebben gehad bij de politie slechts een blote bewering is die door verzoeker allerm minst gestaafd wordt met concrete elementen. Ten overvloede kan worden vastgesteld dat verzoeker 800.000 roepies investeerde in zijn illegale reis naar Europa terwijl hij met deze som al bijna de helft van zijn schuld zou hebben kunnen vereffenen. Al deze vaststellingen betreffen de kern van verzoekers asielrelaas waardoor de geloofwaardigheid zwaar wordt ondermijnd.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar India, aantoon t.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER